SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

XXV. évfolyam/1. szám

Mégis feltámadás!

És megint templomzárlat van. Csak annyival könnyebb, hogy talán Húsvétra, talán májusra új földi életet ad nekünk evilági megváltónk, a védőoltás.

Szent Ágoston azt írta, a Nagyböjt a jelen világ képe a liturgiában, a húsvéti idő az eljövendőé. Isten országa nincs még itt szembetűnő módon, de köztünk van, amikor hallgatunk Jézusra, amikor segítségül hívjuk ezekhez a nehéz mindennapokhoz.

Nagyon fontos, hogy hitünkben is reagáljunk erre az élethelyzetre. A hit nem valami egészen más szféra. Nincs hétköznapi életünk és attól védett hitéletünk. Amikor össze tudunk gyűlni a templomba, nem kiszakadni jövünk a mindennapokból, hanem megszentelni a mindennapokat.

„Menjetek Isten hírével" – furcsa ez a mondás. Eredetileg istentiszteleti elbocsátás lehetett, talán protestáns, ha egyszer magyar nyelvű. Ha belegondolunk, nagyon mély program a hétköznapokra. Ma olyankor mondjuk, amikor valakit lerázunk, üres kézzel küldünk el.

Ne ürüljünk ki! Éljünk és járjunk Isten hírével. Éljünk olyan emberekként, akiknek a Föltámadott a Megváltója, akármit hozzon az élet.

Szent Pál évekig volt börtönben a hite miatt, azután kivégezték. Legfőbb aggodalma az volt, hogy ami vele történik, meg ne botránkoztassa azokat, akik így egy törvényen kívüli személyre hallgatva lettek egy hatóságok által kivégzett személy követőivé. Mert Föltámadott a halálból, és mert ellenségeinek is megbocsátott.

Isten igéje nincs megbilincselve, írja ő, Isten igéje nincs bezárva a templomba, mondom én, Isten igéje velünk jár és velünk van otthonainkban. Mi hordozzuk.

Szeretném, ha ez az újság is meg tudna erősíteni Benneteket. Váljék a Föltámadott eszközévé, vigye el Isten hírét otthonaitokba! Ha a rejtekben, a becsukott szobában imádkoztok, ott az Isten. Ha ketten-hárman összegyűltök az ő nevében, veletek van. Ha meghallgatjátok Isten igéjét bármilyen eszközön, az Istennel találkoztok. A tavasz sem hazudik odakint. Isten áldását hordozza, mert az élet legyőzte a halált, és Krisztus keresztje az új élet kapuja lett.

„Igaz, most minden fenyítés inkább szomorúságot okoz, mintsem örömet szerez, később azonban a megigazulás békés gyümölcsét termi annak, aki elviseli. Ezért erősítsétek meg a lankadt kezeket és a megroggyant térdeket. Lábatokat szoktassátok biztos járáshoz, nehogy kificamodjék, inkább gyógyuljon meg." (Zsid 12,11-13)

A Feltámadott Üdvözítő ereje legyen mindannyiunkkal!

Gábor atya

Tartalom

Mégis feltámadás! 1
Hív az út – Tarnóczi Lajos az El Caminoról mesélt 3
Mese a templomtakarításról 7
Katekumeneink bemutatása 8
Historia domus 25. rész 12
A NEK nyomában 15
Könyvajánló 18
Plébániánk hírei, információ 20

Hív az út

Tarnóczi Lajos az El Caminoról mesélt

▪ **Te családos ember vagy, mégis úgy döntöttél, hogy az El Caminot egyedül járod végig.**

▪ Egy ilyen útnál sok mindent figyelembe kell venni. Nekem van egy olyan teóriám, hogy leginkább akkor tud az ember önmagára figyelni, magával is foglalkozni, ha nincs mellette senki olyan, akit nagyon jól ismer, és akivel lépten nyomon megosztaná az ilyen élményeket.

A másik az alkalmazkodás. Az én sajátos tempóm, ahogy megyek, az nem mindenkinek megfelelő. 5-6 km per órával sétálok, és ez a normál tempóm. Tudok kicsit gyorsabban is menni, de vannak, akiknek ez már sok. Ha együtt megyek valakivel, akkor alkalmazkodni kell. Ismerem a feleségem, hogy ő milyen tempóban megy, és itt voltak a gyerekek is, akiket nem lehet senkire rábízni egy hónapra. Ez kicsit az „önzőségem" is volt, hogy szabadon tudjam szervezni az utam: ott álltam meg ahol, és amikor akartam, és azt tudtam megnézni, amit akartam. 2013-ban a Camino Frances-en eljutottam például egy IV. századi templomhoz, ami be volt rendezve szállásnak. Már nem működő templom volt, megvolt az apszis, közepén egy hosszú közösségi asztal, a templom végében pedig négy emeletes ágy. Kora délelőtt volt és arra gondoltam, milyen jó lenne itt maradni. Öt-hat órát vártam, amíg megérkeztek az önkéntesek, akik ezt a szállássá átalakított egykori templomot üzemeltették, és kiderül, hogy beférek-e. Ehhez ott kellett maradni. Senkitől nem várhatom el, hogy azért mert nekem van egy ilyen heppem, alkalmazkodjon hozzám és ne menjünk tovább. Minden nap 25-30 km-t kellett mennem, mert így tudtam a repülőt elérni. Ha az egyik nap csak 10 km-t mentem, akkor a másik nap 20-szal többet kellett mennem és ezt figyelnem kellett.

▪ **Belefért minden, amit kigondoltál?**

▪ Igen. Bármikor elindulnék megint. Minden zarándokút nagyon építő.

▪ **Mi késztetett arra, hogy elmenj egy ilyen zarándokútra?**

▪ Amiért egy hegymászó felmászik a többezer méteres hegyre. Mert hív az út. Egyrészt szeretem a természetet, lételemem a mozgás, és kíváncsiság is volt. Szeretem Spanyolországot és Portugáliát, számomra nagyon vonzó országok. A magyarországi zarándokutakra el tudok menni később is, ha már nyugdíjas leszek, vagy járókerettel közlekedem.

▪ **Tényleg a magad tempójában tudtál menni, vagy feszegetted a határaidat?**

▪ Előfordult, hogy feszegettem a határaimat, főleg a Portugál Camino esetében. Ott kezdődött, hogy induláskor itt hagyott a repülő, amire jegyet vettem. Előre hozták az indulást, csak erről elfelejtettek értesíteni. Így egy nappal későbbre tudtam csak újra jegyet venni. Az elején próbáltam a lemaradást behozni. Az 1. napon mentem 35 km-t aztán 45-öt, harmadszorra már nem sikerült a 45, mert rossz volt a cipőm, feltörte a lábamat, iszonyatosan fájt.

▪ **Mik voltak a legintenzívebb fizikai és lelki élményeid?**

▪ Az elején a vízhólyagokat kezeltem, tud-

tam, hogy ha összevarrom a vízhólyagot, akkor az másnapra rendben van. Gyorsan gyógyul a bőrkeményedés, azzal nem is volt gondom. A cipő a hajlatnál viszont vágta a lábam, két hét után el is fertőződött a seb, de egyik helyen egy olasz segített. Sós vizes borogatással sokat javult. Az út alatt irgalmas szamaritánusként segítik egymást az emberek. Van, hogy otthagynak a szálláson kaját, a másik meg jön, pont éhes, megeszi.

▪ **Hogy élted meg, amikor egyedül mentél az úton?**

▪ A Portugál úton volt, hogy két-három napig sem találkoztam zarándokkal. Nagyon jól elvagyok magammal, beosztom az időt, imádkoztam a rózsafüzért, mindennek megvolt a maga ideje. Élvezem a gyönyörű tájat, jól érzem magam.

▪ **Milyen lelki élményeid voltak az út alatt?**

▪ A legfontosabb lelki élményem a gondviselés megtapasztalása volt. Egyrészt, hogy mennyire kevés elég a hétköznapi élethez, mennyire kevés dologra, motyóra van szükség.

A hátizsákban minden benne volt, ami szükséges, abban vittem minden „vagyonomat". Mindig volt mit enni, amikor kellett, találtam kaját, szállást, ez a fajta gondviselés nagyon érezhető volt. Mindig mindent időben kaptam, mert előre semmit nem lehet egy ilyen úton bebiztosítani. ***Nem lehet gyűjtögetni.*** Egy-két napra tudtam bevásárolni, de többet nem tudsz vinni magaddal, mert megromlik. Bízni kell abban, hogy az az egy-két napra való elég, és utána fogsz találni egy áruházat vagy bármit, amikor újra fel tudsz tankolni.

Kézzel fogható volt a gondviselés. Hogy ne aggódjak a holnap felől, akkor se, amikor már itthon leszek. Mert akkor is ugyanúgy működik. Én hajlamos vagyok az aggodalmaskodásra, ott viszont ezt el tudtam engedni, és ez nagyon felszabadító érzés volt.

A Gondviselést hétköznapi dolgokon is megtapasztalhattam: pl. elvesztettem a tollam, és tanakodtam, hol találok egy papírírószer boltot. Másnap kiültem egy kb. kilométer hosszú füves folyópartra, és ahol találomra leültem, ott a fűben találtam egy golyóstollat. Soha életemben nem találtam itthon az utcán vagy egy kiránduláson még tollat. A Camino Frances-en háromszor vesztettem el a tollam és háromszor találtam egy napon belül. Tudom, hogy ekkora véletlenek nincsenek. (A véletlen a Gondviselés álneve). Ezek lelkileg is nagy élmények voltak.

▪ **Melyek voltak a legjobb helyek, amik téged megfogtak akár a spanyol, akár a portugál úton?**

▪ Rengeteg olyan gyönyörű táj van, amit látni kell. Mész egy kis úton, sziklák vagy eukaliptusz ligetek, a táj, a napsütés, együtt az egész egy fantasztikus élmény. A táj sok helyen csodálatos, lenyűgöző, másrészt olyan helyeken jársz, ahol Szent Ferenc is zarándokolt. Vagy épp a rómaiak, pl. Decimus Julius Brutus ugyanazokat a köveket koptatta, mint én, királyok, szentek és hadvezérek jártak ugyanezen az úton – ez hátborzongató érzés. Portugáliában a XVI-os és XIX-es számú római

hadi úton vezet sok helyen a zarándokút, és a végén ott állsz Szent Jakab sírja és ereklyéje előtt – hátborzongató ilyen helyszíneken lenni. Talán a Camino Frances burgoszi katedrálisát, vagy a Portugál Camino Portoját, meg Coimbrát tudom kiemelni. De ott volt Tomar és a Herboni kolostor, és a Santiagói katedrális. És még megannyi… nem is lehet legjobb helyet mondani, az összes fantasztikus.

▪ **Napi szinten mennyit gyalogoltál?**

▪ A Camino Frances kb. 800 km, a Portugál Camino kb. 630 km, de ez utóbbiból - a rövid szabadságom miatt - csak kb. 500 km-t tehettem meg gyalog. Naponta 20-45 km között mentem, de általában 25-30 km-re terveztem. Attól függött mindig, hol álltam meg.

▪ **Honnan hallottál a Caminoról?**

▪ Ismerősök meséltek róla és van egy Camino film, ami a francia úton végig visz. Azt később tudtam meg, hogy van Portugál Camino út is. És vannak róla könyvek is. Elég egy ilyet elolvasnod, annyira megszereted és kíváncsi leszel. Én Sándor Anikó: Az út, ami hazavisz című könyvét olvastam.

▪ **A Caminoról szóló könyvek beszámolnak a kutyákról is. Te mit tapasztaltál?**

▪ Elég ijesztő tud lenni, amikor beérsz egy kis faluba, van egy kétméteres kőkerítés és a tetején három-négy iszonyatos véreb ugat rád, folyik a nyáluk. Nincsenek kikötve, és bármikor rád ugranak. Nincs más választásod, el kell előttük menned, ott az út, arra vezet. Van, hogy egy házból jön ki, vagy egy kóbor kutya ott van veled szemben. Nincs semmi segítség. Egy kutyaharapás veszélyes tud lenni. Volt egy kutya, aki elkezdett követni. Jött utánam, kb. egy kilométeren keresztül követett, aztán sikerült leráznom.

▪ **Fel lehet-e készülni erre az útra?**

▪ Fizikailag érdemes megnézni, hogy mire számíthatsz. Én nem készültem, de egyébként is szoktam mozogni. Ha rendszertelenül is, de 10-12 km-t szoktam futni. Félmaratont eddig kétszer futottam. Ha valaki tud 20-25 km-t menni egy nap, akkor szerintem nyugodtan nekivághat. Az is igaz, hogy ha mindennap kell menni 25 km-t, az nem ugyanaz, mint egyszer, de hozzá lehet szokni.

▪ **Összességében milyen felismerések jöttek útközben?**

▪ A gondviselés és Istennel együtt járás, hogy úton vagyok, ez volt az állandó élményem. Sehol nem biztosíthatod be magad és nem maradhatsz ott. Sok helyen jól éreztem magam és maradtam volna még. De nem lehetett, mert menni kellett. Egyedül a megérkezéskor lehet megállni. Hogy itt vagyok, ezért indultam el egy hónapja, és a megérkezés is fantasztikus élmény. Többeknek folyik a könnye, különleges állapot, amikor megérkezel.

Az életben is úton vagyunk. Itthon sokkal jobban beleragadunk abba, amivel körbevesszük magunkat, és ez fel sem tűnik.

▪ **Kiknek ajánlod ezt az utat?**

▪ Mindenkinek tudom ajánlani. A fiataloknak azért, mert egy nagyon jó önismereti és meditációs út lehet. Jó lehetőség leendő házasoknak, akik együtt mennek és kiderül, hogy tudnak egymáshoz alkalmazkodni. Könnyen előjönnek olyan dolgok, amik más szituációkban nem. Kortól függetlenül ajánlom mindenkinek. A Camino Frances-en találkoztam egy olyan nyugdíjas bácsival, aki 60+ éves volt, Franciaországból indult, és amikor találkoztunk, ő már több, mint 800 km-t tett meg. Azt mondta, ha odaér Santiagoba, fordul vissza és megy Rómába gyalog. Nincs időhöz kötve, nem siet.

▪ **Mi volt a legkedvesebb élményed az út során?**

▪ Nagyon sok apró élmény, nem lehet kiemelni. Minden napra volt valami: egy találkozás, egy beszélgetés, akár öt perc valakivel, akivel összeakadsz, ha segítenek neked vagy te tudsz éppen segíteni. Találkoztam egy John nevezetű amerikai turistával Coimbrában, elkezdtünk beszélgetni, és adott két eurót, hogy gyújtsak gyertyát Santiagoban és imádkozzam érte a katedrálisban. Felemelő érzés, hogy tudsz hordozni valakit az út alatt, akinek a nehézségeit, problémáit, el tudod vinni magaddal és le tudod tenni egy kegyhelyen, több száz km-rel távolabb. Fontos a nyitottság.

▪ **A vetítésen sok művelődéstörténi adatot, ismeretet adtál át.**

▪ Ezeket az útikönyvből vettem, már az út előtt elolvastam. Nagyjából aszerint is osztottam be, mit kell megnézni, mit nem lehet kihagyni.

▪ **Újra elmennél és végigjárnád?**

▪ Ezek az élmények annyira mélyek és annyira a sajátjaim, hogy bármelyik nyáron újra elindulnék. Ha lehet, akkor megyek. Az Atlanti óceán partján még szívesen taposnám a fövenyt. Az egy harmadik neves zarándokút, a Camino Norte, amit szeretnék végigjárni. A zarándokélmények, tapasztalatok nagyon vonzó élményként élnek bennem, és szívesen átélném őket újra.

Szerző: Burucs Tímea

Mese a templomtakarításról

Tavalyelőtt felújításon esett át templomunk, melynek során új, csúszásmentes burkolatot fektettek le. A csúszásmentességgel együtt jár, hogy a burkolat nem tükörsima, hanem egy kicsit érdesebb az általában megszokottnál.

Az új burkolat bizony próbára tette a templomtakarításra vállalkozó híveket, mert más takarítási módszereket kívánt, mint a korábban alkalmazott. Próbálkoztuk új eszközökkel, új felmosószerekkel, új stratégiákkal, szennyfogó szőnyeggel… és:

Nem sokkal karácsony előtt Gábor atya jóváhagyásával, és a hívek adakozásából összegyűlt kiegészítéssel megvásároltunk egy ROBOTPORSZÍVÓT.

Az elgondolás az volt, hogy ha folyamatosan viszonylag tisztán tudjuk tartani a templomot, talán könnyebbé válik, és rövidebb idő alatt elvégezhető a hétvégi takarítás.

Ettől a ponttól kénytelen vagyok személyesebb hangvételre váltani, ugyanis ötletgazdaként én vállalkoztam a porszívó beüzemelésére, némi családi, informatikai segítséggel.

A robotporszívó távolról, mobiltelefonról irányítható. Először fel kellett térképeznie a templomot, utána indulhatott a tényleges takarítás. Az atyákkal egyeztetve az éjszakai időszáv tűnt a legalkalmasabbnak a takarításra, és ekkor kezdődtek a kalandok, mert a kijárási tilalom miatt a Marsra-szállás izgalmait éltem át, ugyanis nem láthattam, hogy ténylegesen mi történik a templomban! Először kiderült, hogy némi világításra is szüksége van, mert különben eltéved.

Volt, amikor azt jelezte, hogy a padokon keresztül lehet jutni újonnan keletkezett folyosókon keresztül. Aztán az éj leple alatt összeveszett a kameravezetéket takaró szőnyeggel. Reggel Áron atya talált rá a harcképtelen porszívóra. Persze ilyenkor olyan üzenetek jönnek, hogy lemerült az akkumulátor, nem tudja befejezni a feladatát. Karácsonykor a fenyő jelentette a legnagyobb kihívást, mert körülbelül úgy járt, mint mi, ha megrázunk egy havas fát és beterít minket a hó. Őkegyelme szorgosan próbálta a tűleveleket összeszedni, de minél inkább próbálkozott a fa közelébe jutni, az ütközések által annál több tűlevél potyogott a tetejére, ahol az érzékelői vannak, no meg az ütközőlap alá is jutott. Tehát megjött a hibaüzenet, súlyos elakadás. Legújabb ötlete az volt, hogy egy kis ezüst szalaggal felékesíti magát, de persze az a kerekére csavarodott és jött a hibaüzenet.

Mindeközben igyekeztem az ideális takarítási tervet megtalálni a mobiltelefonos alkalmazás segítségével, ami azt jelenti, hogy úgy állítottam be a robotot, hogy éjszakánként váltakozva más-más területet járjon be, a rendelkezésre álló idő alatt. Eddig 8147 m2-nyi területet porszívózott végig. Nem is porszívózás ez a szó igazi értelmében, inkább a söprés és porszívózás kombinációja.

Persze kb. heti rendszerességgel porzsákot kell cserélni és a szűrőjét kitisztítani, az érzékelőket és csatlakozókat letörölni. Ha elakad, kézzel kell a dokkoló egységre visszatenni. (A dokkoló egység üríti ki a porszívó viszonylag kicsi porzsákját és tölti fel az akkumulátorát.)

Szerencsére egy közelben lakó hívő társunk vállalkozott rá, hogy segítségemre lesz a „porszívó idomításban”. Köszönet neki érte!

Mátyássi Katit kérdezgettem, hogy milyen visszajelzések érkeztek a templom tisztaságával kapcsolatban. Úgy tűnik, a sok kezdeti csetlés-botlás ellenére tényleges segítséget jelent a robot templomunk mindennapi tisztántartásában. A visszajelzések szerint a hétvégi takarítás reálisan vállalható feladattá vált, ami számomra a legfontosabb, hiszen ez volt a cél.

Erdős-Varga Júlia
- időnként „porszívó idomár”

Katekumeneink bemutatása

A Jézus Szíve Nővérek 1992-ben jöttek vissza Magyarországra, és azóta – szinte az országban elsőként – van nálunk, Pestszentlőrincen, felnőttek számára katekumenátus, ahol a beavatás szentségeire (keresztség, elsőáldozás, bérmálás) hitük elmélyítésével készülhetnek. Ez két évig tart, ahol kezesek, befogadó csoport kíséri őket ezen az úton. Templomunkban évről évre találkozhatunk velük, amikor katekumenek lesznek, illetve amikor ezekre a szentségekre kiválasztja őket Egyházunk, majd a szentségek vételekor is. Kik is ők jelenleg? Ismerkedjünk meg velük közelebbről!

Ibolya: Férjemmel, Ernővel már második éve járunk a katekumenátusba, és így az a szerencsénk, hogy tavaly még többször találkozhattunk a nővérekkel. A nővérek befogadó szeretete túláradó, így könnyű volt beilleszkednünk a csoportba, és ez megkönnyíti most az online együttlétet. Az én kezesem Kiss Márta, akivel eljárunk sétálni, beszélgetünk. Ez a személyes ismeretség megkönnyíti a mostani helyzetet. Természetesen jobb lenne, ha nem online kéne a találkozókon részt vennünk, de elfogadjuk és örömmel vagyunk jelen. A templomi szertartások alkalmával nagyon izgultam és némi feszültség volt bennem. Szerettem volna úgy kiállni, hogy ez méltó legyen a közösséghez. Odaszántam az örömömet, hogy lássák, hogy teljes mértékben csatlakozom hozzájuk, és gyakorlatilag kérem a jóváhagyásukat. Mindkét alkalommal ezt éltem meg. Fiunk, Király Andor ajánlotta, hogy vegyünk részt a katekumenátusban, miután Ő már megtalálta a helyét az itteni közösségben. Ebben támogatott is minket és éreztük, hogy milyen szép, ahogy otthon gyakorolják a vallásukat. A szüleink és nagyszüleink is katolikusok voltak, nagyszüleink gyakorló hívők. Tetszik, ahogy fejlődik az Egyház, a hitélet is, és nyitott, befogadóbb lett. Minket is visszafogadtak. Meg kell erősíteni a hitet, ezt itt a katekumenátusban lehet, és ennek végén a bérmálás szentsége lehet a kiteljesedés, ezért készülök a bérmálás szentségére. Mióta katekumen vagyok, megerősödött bennem az az érzés, hogy példát kell mutatni: ez a családban is fontos lett, ki kell mutatni a hitünket. Nem csak belül kell megélni, hanem ebből mutatni is kell. Étkezéskor az unokákkal együtt imádkozunk és ettől ők is boldogok. Látjuk a nővérek és a kezesek örömét is. Árpád-házi Szent Erzsébet a példaképem. Nem nézte le a szegényeket, és nagyon megható a rózsa-csoda. Szeretnénk a kezesekkel feltétlen tartani a kapcsolatot. Korábban a Szemere telepi plébánia közelében laktunk, ezért ahhoz a közösséghez is kapcsolódunk, de a Főplébánián például részt veszünk a templomtakarításban. Katekumenként nagyon jó, hogy kedves és értékes emberekkel találkozhatok. Fontos a beszélgetés, hétköznapi módon is kommunikálni a hit kérdéseiről. Mindenképpen érték számomra. Nővérek nélkül, a befogadó szeretetük nélkül ez nem menne. Ettől olyan boldog vagyok, hogy ilyen értékes emberek, a hitben elmélyült és tudással rendelkező emberek befogadnak és irányítanak minket. Ez szép és jó út, örömmel járok rajta!

Barbara: Amikor én becsatlakoztam, már online folytak az találkozások. Én egy éve itthon dolgozom, és mivel a csoport nagyon befogadó, nem okoz különösebb nehézséget ez a fajta együttlét. Azért volt pár alkalom, hogy személyesen is tudtunk találkozni, ilyen volt például a befogadási szertartásom. Előtte már találkoztam a nővérekkel és Gábor atyával. Nagyon várom a személyes találkozást, mert mindenki annyira szeretetteljes, hogy még így is jó ide tartozni, de személyesen még jobb lesz. Amikor katekumen lettem, nehéz volt kiállnom a közösség elé. Izgulós vagyok, és nem szívesen készültem arra, hogy mikrofonnal a kezemben kell majd megszólalnom. Mégis valahogy annyira megható és szép volt az egész szertartás, és ahogy Gábor atya felvezette, mire odajutottunk, igazából már teljesen elmúlt az izgalom. Boldog voltam, hogy részese lehetek. Ismeretlenek odajöttek, gratuláltak és mondták, hogy imádkoznak értem.

Hogy mi indított arra, hogy csatlakozzam? Egy nagyon kedves barátnőmnek nemsokára kislánya fog születni. Ő kért fel, hogy legyek majd a pici keresztanyukája. Úgy gondoltam, hogy ez egy komoly dolog, s úgy döntöttem, hogy akkor én is megkeresztelkedem. Már régebb óta gondolkodtam ezen, de ez adott most egy olyan motivációt, hogy megkeressem, hol van katekumenátus a kerületben és így jutottam el Gábor atyához. A barátnőm katolikusnak szeretné a lányát keresztelni. Hívő ember vagyok, de nem kötődtem soha a valláshoz. Édesapám katolikus, Édesanyám református. Ha történetesen a barátnőm református egyházhoz tartozó lenne, akkor most nem ide járnék katekumenátusba. Nagyon az elején vagyok ennek a folyamatnak. Igyekszem lélekben is magamévá tenni azokat a dolgokat, amiket az órákon tanulunk. Egyelőre azt határoztam el, hogy olvasom mindennap a Bibliát és elgondolkodom rajta. Próbálom a mindennapi életem részévé tenni ezt az egészet, ami nekem még mindenben új. A családom teljesen örömmel fogadja, hogy ide járok, bár ők nem vallásosak. Felnőttként kezelnek és támogatnak. Alkalmanként elme-

sélem, mit tanultam. A barátaim csodálkoznak, hogy két éves folyamatba kezdtem. Most Adrienn nővér és Kriszta nővér a példaképem. Nagyon boldog vagyok, hogy katekumen lehetek, nagyon jó ehhez a csoporthoz tartozni, és a legjobban annak örülök, hogy megismerhettem Adrienn nővért és Kriszta nővért. Én még soha nem találkoztam ilyen őszintén kedves emberekkel, mint ők.

Orsolya: Ősz óta járok a csoportba, szinte a kezdetektől online veszek részt. Szerintem az online világ inkább újabb ajtókat nyit meg előttünk, nem érzem, hogy ez most hátráltatna. Nekem, amíg nem otthonról dolgoztam, addig kevesebb szabadidőm volt, illetve másként osztottam be az időmet. A templomi közösség előtt volt már egy bemutatkozás. Izgalommal és várakozással teli volt, de nagyon pozitív is egyben, hogy ismeretlenül jöttek oda hozzám emberek és nagy-nagy szeretettel köszöntöttek. Adrienn nővér két kezest is felkért és mindketten nagyon kedvesen üdvözöltek. Mindketten eljöttek Adrienn nővér kérésére, és ez nagyon jól esett. A kisebbik lányom szeretett volna iskolát váltani, mivel unatkozott a korábbi iskolájában és nem sok mindent tanítottak. A barátnője nézte ki a Szent Lőrinc Általános Iskolát és ott mondták, hogy ha oda szeretne járni, meg kell keresztelkednie. Én szeretném elkísérni ezen az úton és támogatni szülőként. Ezért lettem katekumen. Ő most hatodikos és tavaly ment át a katolikus iskolába. Most még ő tud többet, még ő tanít engem. Nagyon szeret a Szent Lőrincbe járni, valódi közösséget talált ott. Az én életemből kimaradt a vallás, nekem még névadó ünnepségem volt. Türelmesebb szeretnék lenni magamhoz, segítséget szeretnék kérni Istentől a céljaim megvalósításához. A célom az, hogy a munkámat nagyobb odaadással tudjam végezni, és a munkám révén tudjak segíteni az embereknek. Szeretnék erőt és kitartást kérni Istentől. A családom ismerkedik ezzel az új helyzettel, hogy

katekumen lettem. Nagyobbik lányom szokta mondani, hogy anya imádkozz, hogy ne legyen nehéz a dolgozat. A nővérek a példaképeim, nagyon hitelesnek tartom az ő életüket és tevékenységüket. Jó egy kis közösséghez tartozni, ahol elfogadják az embert fenntartások nélkül; mindig kedvességet és szeretetet kapok és választ a kérdéseimre. Most ami számomra a legfontosabb, amit üzenni szeretnék, hogy aki teheti, imádkozzon azokért az emberekért, akik értünk dolgoznak a kórházakban, egészségügyi intézményekben, szociális otthonokban, hogy hitben megerősödve tudjunk visszatérni a rendes kerékvágásba. Hálás vagyok azokért, akik értünk dolgoznak a hétköznapokban, és itt a csoportunkban!

Ernő: Tavaly szerencsére még személyesen vettünk részt az alkalmakon, akkor József atyával. Nagyon várjuk a személyes találkozást újra az egész csoporttal. A katekumenátus online térben zajlik, a kezesekkel szoktunk találkozni. Az én kezesem Méhész Éva, vele viszonylag sokat találkozunk. A bemutatkozás még nyugodtabb időben zajlott, most a kiválasztás már visszafogottabban, maszkban nehezebb volt. A lámpaláz jó értelemben segített a kiállásban. Felidéződött bennem, amikor a Szemere telepi templomban Sík Sándor: István király című darabját adtuk elő, amikor megtapasztaltam, milyen készülni egy nyilvános kiállásra és milyen, amikor már megy az előadás. Ez sokat segített. Nehéz volt a sok gondolatot, mondanivalót röviden összefoglalnom ezekre a rítusokra, de azt gondolom, sikerült. Meg lettünk keresztelve, elsőáldozók is voltunk, és hosszú szünet után 2003-ban fiunkkal, Andorral együtt visszatértünk az Egyházba. Hosszú évek után rendeztük a házasságunkat. Most a bérmálás szentségére készülünk. Azt hiszem, így teljesedik ki az egész, ezt úgy éreztük, hogy meg kell tennünk hitünk erősödése érdekében. Amióta ide járok, tudatosabb lettem és az ismeretek gyarapodása is nagyon fontos. Számomra talán ez adta a legtöbbet. Magáról a hitről, a történésekről, a miértekről sokat kaptam a nővérektől és most már Gábor atyától. I. Szent László királyunk a példaképem. Egyrészt fontos, hogy magyar legyen. Bátor volt és bölcs. Döntéseiben az ország javát szolgálta. Ahogy már a feleségem említette, időnként részt veszünk a templom takarításában és a nővérek rendházában kisebb javításokban segítek, amit meg tudok csinálni. A kezdetekben számunkra is újdonság volt megélni a nővérek szeretetét és figyelmét. Ezenkívül nagyon jó a csoporttársainkkal az is, hogy figyelünk egymásra. Szeretek idejárni, mert nagyon jó, hatalmas élmény és értékeket közvetítenek!

István: felnőtt megtérőként 2015-ben vettem meg első Bibliámat, mert mindig is érdekelt, hogy ez a gyönyörű Világegyetem vagy akár csak a Föld hogyan alakult ki: tudatos tervezés eredménye-e vagy véletlenszerű események bonyolult sorozata. A Bibliát olvasva és eddigi életem során szerzett tapasztalataim alapján rájöttem, hogy bizony Isten alkotása és tudatos Teremtés történt. 2017-ben mentem el először templomba, hogy megismerjem kicsit jobban a vallást, a vallásos embereket és természetesen Istent. A Szentlélek vezetésével végül 2019-ben a 18. kerületi Mária Szeplőtelen Szíve Plébánián kötöttem ki és elkezdtem járni katekumenátusra a Jézus Szíve Nővérekhez. Életem legjobb döntése volt, addig úgy éreztem céltalanul bolyongok, nagyon sok mindennel találkoztam életem során és úgy éreztem, hogy ISTEN, akit mindig is kerestem, Isten egy szeretet kapcsolatot szeretne kialakítani minden „teremtményével” / ”gyermekével”, vallástól, szexualitástól független. Tehát úgy gondolom, Istennek mindegy, hogy keresztény, zsidó, hindu, iszlám, buddhista vallású vagy, vagy pogány, a lényeg a SZERETET-en van. Pont a napokban próbáltam feleleveníteni

az angol tudásomat és a szótáramban rögtön belebotlottam a Dog szóba, ami ugye kutyát jelent magyarul és szokták volt mondani, hogy a kutya az ember legjobb barátja. Ekkor lettem rá figyelmes, hogy a szó megfordítva God, ami Istent jelent magyarul, Isten talán így is jelezni szeretné, hogy mellettünk, emberek mellett van, hogy egy ilyen HŰSÉGES kis állatot adott mellénk játszópajtásnak. Márpedig, ahogy a mondás tartja, aki a kutyákat szereti, rossz ember nem lehet.

„Minél tovább tanulmányozom a természetet, annál inkább elámulok a Teremtő művén" - Albert Einstein

Szerző: NFM

Historia domus 25. rész

1940.

Ez az év szélviharokkal, kiadós fagyokkal, sűrű hóesésekkel kezdődött, és egész télen ki is tartott. Aztán óriási esőzések, árvíz három alkalommal is, nyomukban pedig a drágaság jött az ítéletidő miatt.

És levegőben lógott a háború réme, amely már el is kezdődött. Nálunk egyelőre még csend.

Azért volt valami kevés, ami túlmutatott a nyomorúságokon, legalább is a plébános úr életében. Nem szakadt meg a kapcsolat a japán követ úrral és családjával.

Hideg, szél, áradás.

A január -10-12 ^{O}C fokkal köszöntött be, mely aztán -22 fokra is süllyedt.

Olvassuk el, hogyan írt erről plébánosunk!

„Hó nélküli fagyok, 10-12 ^{O}C fok hideg. Január 18-án elkezd havazni, de országszerte, és havazik három napon át élénk széllel. Igazán el lehet mondani: befújta az utat a hó."

„Esperesi kerületemben egy-két helyen beszüntették az előadásokat. Mi még idejében beszereztük a szenet, itt nincs is fennakadás. Táncestélyek, bálok nem sikerülnek. Autók a hó miatt nem igen járhatnak, gyalogszerrel, báliruhában senki sem kockáztatja meg az utat. Újabb havazás. Ez aztán kiadós volt! 30-50 centiméter magas, minden közlekedés megakadt. Nem volt elegendő munkás, a katonákat kellett kivezényelni. A járdákról elhányt hó, mint egy fal, veszi körül az utcákat. A templom-parkban csak a templom melletti részt tettük szabaddá, mégis másfél méteres, két-három méteres a hóréteg. Úgy néz ki, mintha fedezékeket építettünk volna támadások ellen. Az utcákon csak a kocsiutat tették így-úgy szabaddá, és ezen is alig tudnak vánszorogni a kocsik.

A föld 70 centiméterre fagyos, egy csepp vizet sem venne be. Mi magasan vagyunk, de a Rendessy és Lipták telep úszni fog. Két hétig 3 ember ásta a havat, hogy legalább a templom mellett legyen szabad a hely a körmenet számára. El is készültek január 31-ére. Február 1-jén elsepertettem a reggel lehullott kis havat. délután újból havazni kezd, és február 2-án virradóra megint 20-25 centiméteres hó borította a földet. Alig volt időnk, hogy legalább a járdát valahogy használhatóvá tegyük ezen az 500 méteres zsúfolt járdán: a kőrmenet fuccsba ment.

Ólmos eső esik szakadatlan. Hiába szórtuk fel az utakat, félóra múlva ismét síkos, mert azonnal ráfagy az eső. Alig járnak, de nem is lehet. Templomba menet kétszer is majd elvágódtam, pedig ugyancsak vigyáztam. Szegény Emericana! Ma volna megalakulásának tízéves évfordulója, mit táncestéllyel akartak megünnepelni. Nem hiszem, hogy sikerülni fog. Autó kevés van: az is csúszkál, mint csintalan gyermek a jégen. Gyalog senki sem fog jönni. És mégis jöttek! Harisnyát húztak a cipőjükre és nem csúszkáltak. Farsang vasárnap tündéri látványban volt részünk. Sütött a nap, és a fák, melyeknek minden gallya cirka 3-5 cm vastag jégpáncéllal volt borítva, ragyogott, tündöklött, szikrázott a szivárvány minden színében."

„*Február 12.* Este szállingózni kezd a hó, s felkerekedik a szél is. Február 13-án reggel 7-kor 35 cm-es a hó és esik szakadatlanul, a szél is kegyetlenül hordja. Mi lesz a vége?

A villamosok előtt máris hóekék járnak. Itt kint még csak döcögnek, de bent, nem tudjuk, járnak-e?

Estefelé eláll a havazás, de a szél annál inkább erősödött, és olyan hideg lett, hogy az éléskamrában a tej egydarab jég lett. Az újság írja, hogy egy erdőben 300 őz fagyott meg; hány nyúl, fogoly esik áldozatul? Nem lesz vadállományunk.

Február 14. Naplót kell írnom, nem krónikát. A hó ismét szakad, nem tudjuk már hová lapátolni. A járdát tisztán tartani lehetetlen. Mire a végére ér, háta mögött ismét tele van. Bezárták az összes iskolát a hó miatt. Szenet, élelmiszert nem tudnak hozni. Budapest helyzete napról-napra rosszabb. A hóban rekedt vonatok kiásására a katonaságot rendelték ki. Minden nap egy sereg megfagyott emberről adnak hírt az újságok.

Február 15. A vonatközlekedés az egész országban úgyszólván megakadt. Az iskolás gyermekeket, kik intézetük helyén rekedtek, a város szállásolta és élelmezi. Ma reggel a víz az ampolnában azonnal befagyott, amint a sekrestyéből a ministráns kihozta. Már az én szenem is fogy, nem tudom, hogy leszünk.

Február 16. Még nem fordult elő! Úrfelmutatás után ijedten veszem észre, hogy a bor zavaros. Jobban megnézem – hát a víz fagyott meg, és az egyes kis jégcseppek úszkáltak benne. Szenet, fát alig kapni. Ha valamelyik kereskedő véletlenül kap egy vagonnal, egy csomó rendőrnek kell visszatartani a tömeget, hogy szét ne hordja. 10-15 kg szenet kaphatunk. Sok helyen nem tudnak főzni. 64 éves vagyok, de ilyet még nem értem meg.

Február 17. Bent, zárt helyen a hőmérő -20 fokot mutat. Kint feltétlenül 25-27 hideg van. És semmi remény a javulásra, sőt azzal bíztatnak, hogy ismét havazást kapunk. Most az 1940-es évnek a különlegessége, hogy 15-20 fokos hidegben is vígan esik a hó.

Március 7. A hideg csak nem akar engedni. Reggel zárt helyen -7 C fok a hőmérő. A hófalak állnak rendületlenül. Az idén megint nem lesz feltámadási körmenet.

Március 14. Orkán, amilyen ritkán van. A templom egész oromzatáról lerepíti a bádogot. Jó, hogy kárt nem tett valakiben!

Március 17. Árvíz mindenfelé. Budapesten már 7.24 méter magas a Duna. Csak 1876-ban volt ilyen magas. Szerencsére megmenekült a főváros, de környékét elöntötte az ár. Mindenütt robbantják a jeget, több-kevesebb sikerrel. Falukat lakoltatnak ki. A Tisza még nem okozott nagyobb kárt, mert a jég még áll. Légzet nélkül hallgatjuk a rádió adásait a vízállásról.

Április 1. Megkezdem a tatarozást. Elsőnek a bádogosok borítják be a falat, ahonnan a vihar elvitte a burkolatot; állítják helyre a jég ál-

tal szétvetett csatornákat. Azután a cserepes, kőműves, festő. Négy szoba mennyezete ázott be.

Április 5. Iszonyú szélvihar. Még csak ez kellett! A gátakat sok helyen átszakította. Betömésükre mindenütt a katonaságot rendelték ki. Úgyszólván az egész hadseregünk talpon van és vívja élet-halál harcát az árral.

Április 27-28. Egyszerre nyári kánikula, 27-28 fok meleg. Azt hittük megmarad, csalódtunk. 29-én elkezd esni az eső, és esik egész május 9-ig szakadatlanul. A folyók újra áradnak."

Drágaság

„*Május 11.* A fák elvirágoztak. Termés, ha lesz is, egy-két szem, egy-két fán. Mindennek az ára horribilisan megy fölfelé. Csak egy példa. A vegyes zöldség kilója eddig 20-24 fillér volt, most 1.26 pengő. És ebben az arányban ment fel az ára mindennek. A bevezetett két hústalan nap helyett tartunk majd többet is. Már megvan a zsír és cukorjegy."

Japán kapcsolat

„Február 11-én ünnepelte a Japán császárság a dinasztia alapításának 2600. évfordulóját. Délelőtt fényes ünnepség, este 10 órakor a Gellért szállodában nagy fogadó est. Mindkettőre meghívást kaptam a követ úrtól. Megmondtam nekik, én csak egy kis falusi uzsonnával tudom viszonozni. Nagyon megörültek ennek is, sőt azt is megjegyezték, hogy leányaikat is kihozzák majd: ilyenen úgysem vettek eddig részt."

Hogy ez hogyan zajlott le, legközelebbi számunkban fogunk róla írni.

Szilárdi Mariann

Néhány kép a hófödte utcákról 1940 teléről, illusztrálásképpen. *(A képek a Fortepan gyűjteményéből vannak)*

1940. Üllői út, balra a Ludovika tér

1940. Tóth Lőrinc utca

A NEK nyomában

Tavaly februárban, március elején még forrtak a NEK előkészületek. Fórumot tartottunk a templomban, szállásfelajánlásra buzdítottunk a Szent Lőrinc iskolában, központi tájékoztatón vettünk részt. Ezek a dolgok egyik napról a másikra értelmüket vesztették, legjobban talán a "snitt", a vágás szó fejezi ki az akkori helyzetet.

A kongresszusra váró híveknek, a plébániai küldötteknek nemigen volt mit tenni, annál több gondja volt a központi szervezőirodának. Nagy együttérzéssel fohászkodtunk értük, hogy a Szentlélek vezetésével megtalálják a jó megoldást. A kialakult helyzetben, a sok nehézség közepette, háttérbe szorult a kongresszus ügye. Hitéletünkben is sok változás történt, lelkünket is sok erős behatás érte. A kongresszusra gondolva, a lelkiállapotunk igencsak hullámzó volt. Valóban Isten országát, Isten népét szolgálja a kongresszus vagy csak a hagyományokhoz való ragaszkodás, az emberek akarata hozza létre? A Kísértő bizonyára sokak szívében elültette ezt a gondolatot.

A gyökerekhez visszatérve, az első eucharisztikus kongresszusok idejére visszatekintve azt látjuk, hogy az akkori franciaországi kereszténygyűldözés és a keresztények mai üldözése párhuzamba állítható. Nem hagyományápolásról, hanem hitünk megvallásáról, Jézus Krisztus felmutatásáról van tehát szó. Ugyanakkor családjaink, plébániánk hitének, elkötelezettségének, életének megújítását is szolgálja a kongresszus, különösen annak a most már négyéves előkészületi szakasza. Nem alaptalanul hiszünk abban, hogy kell a kongresszus, és tennünk is kell érte.

Ennek a negyedik előkészületi évnek is megvoltak a maga eseményei, főként az "online térben". Íme ebből egy válogatás:

Katekizmus 365
Olvassuk el együtt egy év alatt A Katolikus Egyház Katekizmusát (KEK)!
https://www.iec2020.hu/hu/KEK365NEK

Ötletfüzet
+1 év a hitből fakadó tettekNEK BUDAPEST 2021.szeptember 5–12. Jöjjetek hozzám mindnyájan…
http://tar.eucharisztikuskongresszus.com/Elokeszuleti%20fuzet/jojjetek_hozzam_mindnyajan.pdf

NEK TV
https://www.youtube.com/watch?v=lR9HHc3hCYM&list=PU8x105h1Ody_blbfBm2DePw&index=48

Ő és én videosorozat
https://www.youtube.com/playlist?list=PLgzJJPmOUSVgqk3TbgKRVhXLklUn6CzZ3

Podcast - ami NEKed szól
https://www.facebook.com/nek2020/posts/1709900555825870/

Szentségimádás 2020 november 21-én, Krisztus Király főünnepének előestéjén
https://corpusdomini.iec2020.hu/#/

Online előtalálkozó a NEK eredeti időpontjában
https://www.magyarkurir.hu/hirek/a-vilag-bezarult-szivunk-kitarult-online-elotalalkozot-rendeznek-nek-jegyeben

Missziós küldöttek online találkozója

Plébániánkon:

* A plébániai missziós küldöttek bemutatkozása Gábor atyánál

* Az evangelizáció iskolája: https://www.iec2020.hu/hu/evsuli

* A NEK-ről beszélgetés a templomban

* Imádkozunk a kongresszusért

A NEK tervezett időpontját ismerjük, a központi események szervezése is folyamatban van, a világkongresszus - világjárvány ellentmondása azonban még nincs feloldva. A kongresszus programja elérhető a NEK honlapján, egyéni, illetve csoportos regisztrációra azonban még nincs lehetőség. (A korábbi regisztrációk élnek és aktualizálhatók.) Ne szűnjünk meg imádkozni a Kongresszusért, és osszuk meg egymással ismereteinket.

Ledneczki Pál

Interjú Arany-Tóth Attila NEK-küldöttel

- **Nos, engem most elsősorban az érdekelne, hogyan érzitek magatokat?**
- Köszönjük szépen, alapvetően jól, a nehézségeket szerintem mindannyian ismerjük, de azért vannak gyümölcsök is szép számmal. Szeretteink hála Istennek jól vannak.

- **Hogyan élitek meg a várva várt Találkozó/Kongresszus elhalasztását?**
- Nyitott szemmel járva a világban, azért sejthető volt, hogy nagy változás lesz, hogy nem úgy fognak alakulni a dolgok, ahogyan azt mi, emberek, elképzeltük. Minket mindenképpen elgondolkodásra

késztetett. Hiszem, hogy ennek az állapotnak is megvannak, meglesznek a gyümölcsei, még ha most nem látszanak tisztán a dolgok. Családként -mint mindannyiunknak- feladataink jelentősen megváltoztak, az első néhány hónap „újratervezése” minden erőforrásunkat lekötötte.

- **Milyen érzések vannak Bennetek ezzel kapcsolatban?**
- Egy kicsi szomorúság van bennem, néha-néha elképzelem, hogy milyen lett volna a kongresszus, hogyan sikerült volna megmutatni magunkat, mint kereszténeket a világ számára.

- **Hogyan éltétek meg a lassan kibontakozó állapotot, hogy 2020-ban nem lesz NEK?**
- Mindenképpen nehézségként, divatosabban kifejezve kihívásként, amely szervezési szempontból talán Kornél atyáékat érinti a legjobban.

- **Mi volt ebben a legnehezebb?**
- Látni majdnem semmivé foszlani azt az erőfeszítést, amely a kongresszus létrehozására irányult.

- **Mik azok az elvégzett munkák, amik átmenekíthetők 2021-re?**
- A lelki felkészülés és lelki gyümölcsök, a közös imádságok élménye, plébániánk előkészületi eseményei. Hiszem, hogy ha egy kicsit keresgélünk, akkor minden családban találunk ilyen gyümölcsöt.

- **Mit kell újrakezdeni a szervezésben?**
- Szinte mindent, ami a földi létünkhöz köt bennünket. Nem tudjuk, hogy mennyire köztudott, de a kongresszus eseményei a legtöbb releváns intézménnyel le lettek egyeztetve. Ilyen például a tömegközlekedés, közútkezelő (például, hogy a rekonstrukciók, út felújítások ne a kongresszus idejére essenek), kulturális intézmények, szállodák, szálláshelyek, élelmiszer-ellátás, biztonság. A kongresszus - véleményem szerint 2020-ban - a főváros részéről lényegesen nagyobb támogatást élvezett, mint jelenleg. Az biztos, hogy 2021 szeptember 5 és 12 között meg lesz rendezve, a formája még kérdés.

- **Milyen alternatívák vannak kialakulóban, ha még mindig visszafogottabb lesz az életünk 2021 szeptemberében?**
- Talán húsvét után a járványhelyzetről már többet fogunk tudni. A pontos alternatíváról nincs információnk, érdemes a kongresszus honlapját figyelemmel kísérni (iec2020.hu). Lehetségesnek tartok egy főleg hazai, valamint igazoltan beoltott határon túli hívekből álló kongresszust, melyet online közvetítenek. A hívek elhelyezése és ellátása azonban sok kérdést felvet.

- **Nyertünk vagy veszítettünk ezzel az egy plusz évvel?**
- Remélem, hogy lelki értelemben nyertünk, a veszteséggel mindenki tisztában van. Engem ezen időszak gyümölcsei, örömei sokkal jobban izgatnak, érdemes keresgélni. Talán jobban megbecsüljük az egymással töltött időt és azt, ha látjuk egymás arcán a mosolyt.

- **Mit tegyenek a plébániai hívek ebben a megváltozott helyzetben?**
- Elsősorban imádkozzanak, lényeges, hogy egészségben tudjuk eltölteni a kongresszusig hátralevő időszakot.

▪ **A katolikus médiában időről időre hallani Erdő Pétert a tervekről, és aki nagyon ráér, tájékozódhat a honlapon is. Sok érdekes anyag került fel az utóbbi időben, és talán hasznos lenne időről időre a saját levelező listánkon is közzétenni egy-egy ilyen anyag linkjét. Mit gondoltok erről?**

▪ Mindenképpen átgondoltan érdemes erről anyagokat közzétenni, kommunikálni, hiszen jó lenne elkerülni az információs csatornák telítődését, valamint a félretájékoztatást. Jelen esetben a kongresszus hivatalos honlapját célszerű követni, de egy-egy hírlevél összeállításában szívesen segítünk.

Szerző: NFM

Lapzárta után értesültünk arról, hogy a Szentatya a Kongresszus záró szentmiséjére Budapestre látogat. Ahogy Erdő Péter bíboros atya fogalmazott a Magyar Kurírnak: "Bízunk benne, hogy látogatása nagy bátorítást és lelki megerősítést jelent mindannyiunk és az Eucharisztikus Kongresszus majdani résztvevői számára."

Húsvéti könyvajánló

Nagyböjtben az egyház még inkább az imára és a böjtre irányítja figyelmünket, mint a megtisztulás és a másokért végzett áldozathozatal cselekedeteire, melyek nekünk is segítenek teljesebb és bensőségesebb kapcsolatra jutni Mennyei Atyánkkal. Ehhez ajánljuk olvasóink figyelmébe a szellemi harc három közismert és hatékony fegyverét: a böjtöt, a rózsafüzér imát és a közbenjáró imát.

1. Cyril John: Emeld imára kezedet! A közbenjárás imája

156 oldal, 1200 Ft

A szerző szerint, aki India Kerala tartományából származik, a közbenjárás szövetségre lépés Istennel, küldetés a világért. A közbenjáró ima Isten üdvözítő tervének része. Legfőbb ideje felébrednünk, és harcba szállni az Egyház és világ megújulásáért!

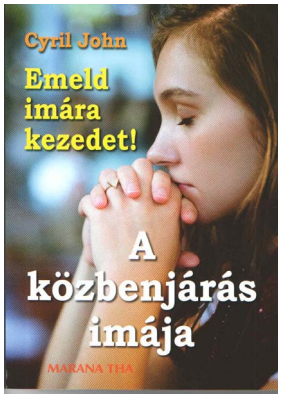

2. Emmanuel Maillard nővér: A BÖJT elfelejtett ereje

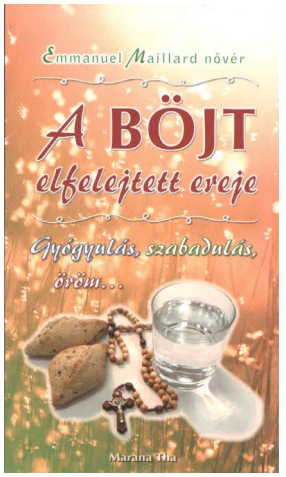

152 oldal, 1200 Ft

A böjt, mint Istennek felajánlott áldozat, már több ezer éves múltra tekint vissza. Mi a célja a böjtnek?

Első gyümölcse a *megtisztulás*.

Második gyümölcse a *lelki erő növekedése*.

Harmadik gyümölcse az *Isten iránti szeretet elmélyülése*. A böjt áldozat! Áldozatot hozni valakiért akkor tudunk, ha szeretjük.

A rendszeres böjt hatalmas kegyelmi tőkét szabadít föl, **győzelmet ad a gonosz fölött**.

• • • • •

3. E. Maillard: A rózsafüzér egy utazás, amely megváltoztatja az életedet

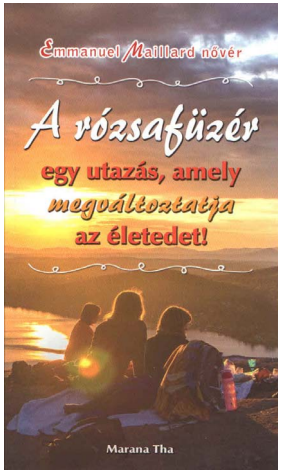

212 oldal, 1200 Ft

Emmanuel nővér a böjt mellé a rózsafüzér imádságot javasolja, mint a lelki harc hatásos fegyverét. Könyvében átelmélkedi a négy rózsafüzér titkait, mintha ott volna Jézus életének eseményeinél. Ha szívvel imádkozunk, csodák történhetnek ma is!

A könyveket a Marana Tha Kiadó adta ki.

Megrendelhető a kiadó honlapján: www.emmausz.hu, vagy a 06 1 222 5306-os telefonszámon.

Bíboros atya járványügyi rendelkezéseiből idézzük:

„a templomok, mint a lelki feltöltődés és imádság helyei különösen is fontosak, ezért templomainkat nem zárjuk be. Mégis felelősen és körültekintően kell eljárnunk, ezért a nyilvános istentiszteletek 2021. március 8., hétfőtől az egyházmegye egész területén szünetelnek."

Plébániánkon ez az alábbiakat jelenti:

Szentmisék

Hétfőtől vasárnapig minden reggel fél 8-kor lesz youtube-on közvetített szentmise.

Vasárnap délelőtt 9-kor és este 7-kor közvetítünk szentmisét, utóbbit elsősorban az ifjúságnak címezve.

A youtube-ot utólag is meg lehet nézni, de ez vasárnap sem kötelező. Vasárnap kb. egy órányi imádság kötelező, akinek segítség a közvetített szentmise, éljen vele, de családi keresztút vagy Rózsafüzér is jó megoldás lehet.

A **személyi jövedelemadó 1%**-ról való rendelkezéssel kapcsolatban szeretettel ajánljuk a kedves Testvérek figyelmébe plébániánk alapítványát, a „K**risztus és Mária Segítsége Alapítványt**", amelynek **adószáma: 19673611-1-43**. Köszönjük, ha rendelkezésével ezúton is támogatja plébániánk közösségét! Az egyházakra vonatkozó 1% rendelkezésnél a **Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011**.

telefon/fax: 1/290-3036
e-mail: pszlorincfoplebania@gmail.com
honlap: pestszentlorinc.plebania.hu
számlaszám: OTP Bank 11718000-20010063

Szentségimádás

Az egész napos szentségimádást áttesszük péntekről vasárnapra. 12 órakor kitesszük az Oltáriszentséget, és este 7-ig kint lesz.

Hétköznapokon és szombaton 9 és 12 óra között tervezünk szentségimádást. Ez nyilvános, várjuk a testvéreket. A papság 9-10-ig vállalja az Oltáriszentség őrzését.

Gyóntatás

Március 22-től van mód kültéri gyónásra a templomkertben a reggeli szentmise után. A reggeli szentmisék továbbra sem nyilvánosak, de utána 8 és negyed 9 között lehet gyónásra jelentkezni: akkor ott leszünk a kertben. Személyesen egyeztetett gyónásra továbbra is van lehetőség.

Áldoztatás

A Nagyhéten tervezünk áldoztatást, ami valószínűleg a templomudvaron lesz, ahogy az időjárás és a járvány engedi.

Egyéb szertartások

A keresztelő és az esküvő meghívásos rendezvény, tehát nem "nyilvános istentisztelet", így megtartható, a részleteket egyeztetjük azokkal, akik kérik.

Felelős kiadó:
Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szeplőtelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Dr. Harmai Gábor plébános

Munkatársak:
Szerkesztő: Burucs Tímea
Korrektor: Fierer Zsuzsa
Tördelő: Koppányi Viola
Szilárdi Ferencné, Nagyné Ficza Marianna
Következő lapzárta: 2021. április 15.